

Régi fényében látná a MÁVDAC-ot

LABDARÚGÁS

PÁDER VILMOS

Wéber István, a győri MÁVDAC egykori kiváló csatára már javában hetvenedik – nemrégiben ünnepelte a 75. születésnapját –, napjainkban is jó egészségnek örvend.

– A sport szeretetét és az egészséges életmódot a szüleim nevelték belém – kezdi Wéber István. – Diákéveimben a soproni Széchenyi István Gimnáziumban atletizáltam, középtávon többször nyertem országos középiskolás-bajnokságot.

Labdarúgóként az SVSE-ben kezdett, a katonaság alatt pedig a zalaegerszegi Katona József SE-ben folytatta a játékokat.

– Leszerelésemet követően az NB II-es Soproni Textiles játékosává lettem, majd 1970-ben Kovács Imre bácsi hívott a MÁVDAC-ba. Veretes társaságba kerültem. Jó szellemű csapatunk volt, de a szép eredményekhez kellett a közönségünk is. Az NB I/B-ben olyan kiváló csapattársaim voltak, mint például a kapus, *Tóth Laci*, *Nyers*, *Kovács Bandi*, *Nagy Jancsi*, *Németh István* – ismerőbb nevén *Nyunyu* –, *Máté Jani*, *Mészáros*, *Glaser*, *Gyömörei Pál*, *Révai*, *Horváth István*, *Tóth Csuték*, *Lénárt*, na és a humorgyáros gyúrónk, *Tálos Gyuri*.

A patinás győri klubnak ez

Minden idők egyik legjobb MÁVDAC-ában az első sorban balról a harmadik Wéber István.

volt a legszebb időszaka. A csapat olykor ott állt az NB I kapujában is.

– Mindenkinek volt sportstátusza – folytatja a korábbi játékos. – Én a MÁV-nál csomóponti KISZ-csúcstítkárként dolgoztam, ez utóbbit persze idézőjelesen. A társak zrikáltak is, hogy nagyon jó a melóm, mert még íróasztalom sincs. Jól éreztem magam Győrben, de édesapám váratlan halála megváltoztatta az életemet. Közlebb akartam kerülni édesanyámhoz, aki Kópházán lakott. Édesapám ugyanis itt dolgozott körzeti orvosként, a település díszpolgára volt, minden emlék Kópházához kötött. A nehéz

Wéber István

időszakban jókor jött a Kapuvár megkeresése. Az 1973/74-es megyei első osztályú bajnokságot megnyertük, feljutottunk az NB III-ba. A kapuvári vezetésnek sokat köszönhetek, hálás szívvel gondolok rájuk.

Wéber István napjainkban is Kópházán él.

– Nagy, kertes családi házban lakom, a ház körüli teendőket ellátom, korábbi üzleti kapcsolataimat folyamatosan ápolom. A legnagyobb örömöm a családom. Akkor érzem jól magamat, amikor együtt van a négy felnőtt gyermekem párjikkal, a feleségem és a négy unokám. Az a szeretet, amit kapok tőlük, pótolhatatlan. Mecsekre már nem járok, a tévében és a médiában követem az eseményeket. Jó lenne megélni, hogy ismét régi fényében ragyogjon a patinás MÁVDAC – említi befejezésül Wéber István.